

Matka, joka opetti eniten ihmisistä - Erasmus-vaihtoni Brnossa

TEKSTI Adile Celen KUVA Jenna Koivisto, Adile Celen

Kohtaamisia, kulttuuria ja kasvuhetkiä Brnossa

Parasta Erasmus-vaihdossa Brnossa oli ihmisten ystävällisyys ja kohtaaminen

Minun matka alkoi Seinäjoen rautatieasemalta opettajani Anne Vihelän (kuva 1.) kanssa 23. marraskuuta. Lento oli 24.11. aamulla. Saavuimme Prahan lentoasemalle (kuva 2.) ja lähdimme bussilla Prahan rautatieasemalle. Siellä tapasimme myös opiston Erasmus-koordinaattori Satu Korpelan ja kiertelimme yhdessä Prahassa junan lähtöaikaan asti. Näimme historiallisen sillan ja hienot kirkot sekä historiallisia taloja ja vanhan torin (kuva 3.). Sitten söimme joella olevassa ravintolassa.

Sitten lähdimme Annen kanssa Brnoon, jossa Erasmus-ohjelman koordinaattori Hana kohtasi meidät, ja menimme minun asuntolaan. Seuraava päivänä tapasimme Hanan kanssa, ja hän näytti minulle, miten menen töihin: ratikalla, bussilla ja kiskobussilla (kuva 4). Sitten Hanan opiskelijat opastivat meitä Brnossa. Ostimme minulle kuukausilippuja kulkuneuvoihin. Söimme ruokaa ja joimme Kofolaa, joka on tsekkiläisten perinnejuoma. Se maistuu kolalta. (kuva 5.)

Kolmantena päivänä aloitin työskentelyn Moonimals English Kindergarten -päiväkodissa. Minun tehtävä oli samanlainen kuin Suomessa: lasten hoitaminen. Leikin, nukutin, huolehdin hygieniasta, syötin, siis autoin kaikessa arjen asioissa. (kuva 6.) Päiväkodin rutiinit olivat erilaiset kuin Tsekin muissa päiväkodeissa. Tässä päiväkodissa puhuttiin englantia, ja tavoitteena oli, että lapset oppivat englantia. Lapset olivat myös eri maista, ja heitä oli päiväkodissa noin 20. Aamupiirissä yleensä katsottiin "Simple English Learning" -videot ja samalla tanssittiin. Joka tiistaina oli joogahetki (kuva 7.) ja perjantaisin satuhetki. Päiväkodissa syötiin vain vegaanista ruokaa.

Joka päivä lähdettiin ulos. Päiväkodissa ei ollut omaa pihaa, joten menimme päiväkodin ulkopuolelle. (kuva 8) Se oli toisaalta hyvä, koska sitten näin itse monta paikkaa. Menimme esimerkiksi joulutorille, leikkipuistoon ja tieteelliseen tutkimuskeskukseen. Käytimme ratikkaa tai kävelimme ihan keskustassa.

Päiväkodissa oli todella mukavaa. Siellä kaikki oli tehty puusta, lelut ja kalusteet. (kuva 9) Aamulla kun tulin päiväkotiin, siellä soi musiikki, ja höyrykoneesta tuli aromaattinen tuoksu. Fiilis oli mukava ja rauhallinen. Myös minun työkaverit olivat todella mukavia (kuva 10), ja englannin kieleni kehittyi päivä päivältä. Lasten kanssa oli haaste oppia heidän nimet, koska esimerkiksi nimen Alex he sanoivat Alečka, mutta opin ne kaikki kolmen viikon aikana.

Lapsille toin Muumikirjan lahjaksi, ja varsinkin yksi poika tykkäsi siitä paljon. Melkein joka päivä hän katsoi Muumikirjaa (kuva 11.), ja muumit tiedettiin Tsekeissä. Lisäksi siellä oli yksi sarja, jonka nimi on Krtek (kuva 12), ja se oli samanlainen kuin Muumi. Kerroin heille myös esimerkiksi Suomen kulttuurista, muumeista, ruoasta, säästä ja luonnosta.

Kuvat 11-12.

Kuva 2.

Kuva 3.

Kuva 4.

Kuva 5.

Kuva 6.

Kuva 7.

Kuva 8.

Kuva 9.

Kuva 10.

Kuva 1.

“Jokaisen on hyvä uskoa itseensä ja siihen, että kaikki onnistuu.”

Kävin melkein joka päivä työn jälkeen keskustassa, jossa oli paljon kirkkoja. Brnossa asuu noin 400 000 ihmistä. (kuva 13 ja 14) Suurin osa on yliopisto opiskelijoita, koska yliopistoja on viisi. Voidaan sanoa, että Brno on ikään kuin opiskelijakaupunki. Kävin myös Brnon eläintarhassa, joka sijaitsee keskustan ulkopuolella, mutta sinne meni usein ratikka. Tarha oli valtavan iso. En ehtinyt käydä sitä kokonaan, mutta kuulin leijonan ääntä. Luulen, että kesä on hyvä aika mennä, koska nyt jotkut eläimet, esimerkiksi seepra, kirahvi ja norsu, olivat jo sisällä, enkä nähnyt niitä. (kuva 15)

Päiväkodin johtaja ja työharjoittelun ohjaajani Maggie kutsui minut joogatunnille, mikä oli mukavaa. Sitten menimme syömään shakshukaa. (kuva 16) Vierailin myös Erasmus-ohjelman sihteeri Martan kotona. Koti oli todella mukava, koska se oli historiallinen rakennus: asunnossa oli kolme

kerrosta. (kuva 17) Hän tarjoi minulle piparkakkua ja kahvia. Hänellä oli myös söpö Čapka-koira.

Melkein joka viikonloppuna kävin ulkomailla. Ensimmäisenä viikonloppuna meni Itävallan Wieniin päiväreissulle. (kuva 18) Siellä asuu paljon turkkilaisia, ja kuulin kun puhuttiin turkkia, ja kysyin monelta turkkilaiselta, mitä voisin tehdä ja mihin kannattaisi mennä. Toisena viikonloppuna olin Unkarin Budapestissä myös päiväreissulla, (kuva 19) ja viimeisenä viikonloppuna olin Brnon lähellä Luhacovicessa.

Parasta tässä kokemuksessa oli se, kun sain lähteä eri maahan ja toteuttaa oma haave. Parasta oli myös ihmisten ystävällisyys ja kohtaaminen. Ymmärsin myös, että riippumatta kielestä me olemme kaikki samanlaisia. Jokaisen on hyvä uskoa itseensä ja siihen, että kaikki onnistuu. (kuvat 20 ja 21)

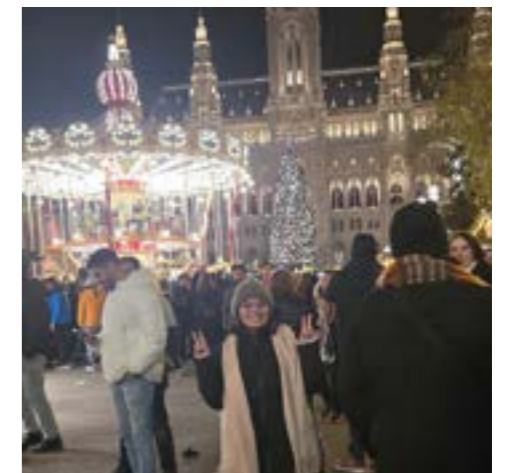
Kuva 15.

Kuva 16.

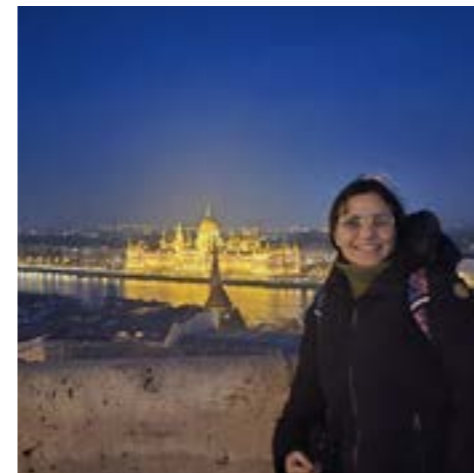
Kuva 17.

Kuva 18.

Kuvat 13, 14

Kuva 19.

Kuva 20.

Kuva 21.